

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

01 decembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Nadejda TOMA
Liliana CATAN
Ion GUZUN

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Roșca Veaceslav în comun cu inculpatul și a recursului suplimentar declarat de avocatul Roșca Veaceslav, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 mai 2021, în cauza penală privind-l pe

CAȘU Petru XXXXX *născut la XXXXX,*
originar și domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 04.11.2020 -15.12.2020;

Instanța de apel: 20.01.2021-12.05.2021;

Instanța de recurs: 21.10.2021- 01.12.2021.

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ungheni, sediul Central, din 15 decembrie 2020, *cauza fiind examinată conform prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală* Cașu Petru a fost recunoscut vinovat și condamnat pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de:

- art. 42 alin. (2), 186 alin. (3) lit. b) Cod penal, la închisoare pe termen de 1 an și 6 luni, fără amendă;

- art. 42 alin. (5), 186 alin. (3) lit. b) Cod penal, la închisoare pe termen de 1 an și 6 luni, fără amendă;

- în baza art. 42 alin. (5), 186 alin. (3) lit. b) Cod penal, la închisoare pe termen de 1 an și 6 luni, fără amendă.

În conformitate cu art. 84 alin. (1) Cod penal, i-a fost stabilită inculpatului pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate închisoare pe termen de 4 ani. În baza art. 90¹ alin. (1), (3) Cod penal i s-a stabilit pedeapsa de 2 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, iar restul pedepsei de 2 ani închisoare a fost suspendată condiționat pentru un termen de probațiune de 2 ani.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, în toamna anului 2017 XXXXX împreună cu XXXXX, urmărind scopul comiterii sustragerii

bunurilor din avutul proprietarilor, au creat în prealabil, o reuniune stabilă de persoane atrăgând în cadrul grupului pe următorii membri: XXXXX și alte persoane nestabile.

Grupul criminal organizat condus de către XXXXX și XXXXX avea un plan bine determinat de activitate infracțională, legat de realizarea infracțiunilor de sustragere care conținea următoarele etape: identificarea și determinarea locurilor în care se conțineau safeuri, terminale de plată precum și a potențialelor victime deținătoare de mijloace financiare și obiecte din aur, pregătirea obiectelor special abilitate pentru spargerea safeurilor, terminalelor de plată, a încăperilor în care se aflau obiectele de sustras, organizarea transportării autorilor sustragerilor și a bunurilor rezultate din comiterea acestora, realizarea bunurilor infracționale, precum și împărțirea între membrii grupării criminale a banilor sustrași și a veniturilor obținute în rezultatul realizării bunurilor infracționale.

Astfel, în cadrul grupului criminal organizat Cașu Petru avea rolul de autor, conform căruia el a sustras bunuri împreună cu membrii grupului criminal organizat, beneficiind totodată de bunurile infracționale, cât și de complice, conform căruia el stătea la pândă în vederea înlăturării obstacolelor pentru nedemascarea membrilor grupului criminal 2 organizat în momentul comiterii infracțiunii, acumularea instrumentelor de spargere și bunurilor infracționale beneficiind totodată de bunurile sustrate. Prin urmare, Cașu Petru a săvârșit în calitate de autor și complice, următoarele sustrageri:

La 22.12.2017, ora 03:13, Cașu Petru acționând împreună și de comun acord cu XXXXX și XXXXX, care au fost transportați de către XXXXX cu automobilul său de model Volkswagen Golf cu XXXXX, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, în timp ce XXXXX stătea la pândă, prin deteriorarea ușii din termopan, Cașu Petru și XXXXX au pătruns în magazinul de produse alimentare a S.R.L. "Atlantis-Mol" amplasat în XXXXX, unde deteriorând parțial terminalul de plăți care aparține ÎM „Netto Pro M” SRL au sustras pe ascuns din acesta caseta cu mijloace bănești cu suma de 14.440 lei, care au fost împărțite între XXXXX, Cașu Petru și XXXXX, cauzând ÎM „Netto Pro M” SRL o daună materială considerabilă.

Tot el, la 12.03.2018 aproximativ la ora 03:28, acționând împreună și de comun acord cu XXXXX și XXXXX, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, în timp ce XXXXX și Cașu Petru stătea la pândă, după deteriorarea grătilor și a geamului din termopan, XXXXX a pătruns în magazinul alimentar Î.I. „Sud Vest Eremia” amplasat în XXXXX, de unde a sustras pe ascuns terminalul de plăți „QIWI” cu valoarea de 38.811,37 lei, ce aparține SRL „Top Valdar”, în care se aflau mijloace financiare în sumă de 14.530 lei.

Terminalul de plăți a fost dus de către XXXXX, XXXXX și Cașu Petru în curtea unei case părăsite din apropiere, care a fost spart, iar din acesta s-au sustras mijloacele financiare în sumă de 14.530 lei, care au fost împărțite între XXXXX, XXXXX și Cașu Petru, făptuitorii renunțând la sustragerea terminalului de plată. Prin acțiunile indicate, SRL „Top Valdar” a fost cauzată o pagubă materială considerabilă.

Tot el, la 26.03.2018 aproximativ la ora 02:45, acționând împreună și de comun acord cu XXXXX și XXXXX, care au fost transportați de către XXXXX cu automobilul său de model Volkswagen Golf cu XXXXX, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, în timp ce XXXXX și Cașu Petru stăteau la pândă, Jalbă Valeriu a pătruns prin deteriorarea geamului, în magazinul SRL "Anda" amplasat în XXXXX, unde a deteriorat parțial terminalul de plată a companiei Î.M. „Netto Pro M” SRL și din interior a sustras pe ascuns, caseta cu mijloace financiare în sumă de 18.090 lei, care au fost împărțite între XXXXX, Cașu Petru și XXXXX, astfel cauzându-i Î.M. „Netto Pro M” SRL o pagubă materială considerabilă.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare, a fost atacată cu apel de către avocatul Radu Dumneanu în numele inculpatului, care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care a-i stabili lui Cașu Petru o pedeapsă cu aplicarea art. 90 Cod penal.

În motivarea apelului, avocatul a indicat că, pedeapsa ce i s-a aplicat inculpatului prin sentința din 15 decembrie 2020 a fost individualizată în mod greșit, instanța de fond nu s-a expus asupra mijloacelor bănești ale numitului Cașu Petru, sechestrate de către organul de urmărire penală în scopul de a asigura recuperarea prejudiciului.

Instanța de fond nu a luat în considerare faptul că, pentru a răspunde pentru fapta comisă în perioada când încă nu a împlinit vârsta de 21 de ani (*la momentul comiterii faptelor prejudiciabile avea vârsta de 19 ani*), după ce a fost informat că este anunțat în căutare de către autoritățile competente din Austria unde locuia, inculpatul singur s-a prezentat în țară și s-a predat reprezentanților organelor de urmărire penală. Conștientizând caracterul prejudiciabil și consecințele faptelor sale, deși a comis faptele respective în co-participare cu alte trei persoane, inculpatul de unul singur a achitat prejudiciul reclamat de către părțile vătămate, restituind o sumă de 10 ori mai mare decât suma ce i s-a transmis real de către ceilalți participanți la comiterea faptelor infracționale.

Susține, că instanța de judecată nu a ținut cont nici de faptul că potrivit art. 75 Cod penal, pedeapsa cu închisoarea are un caracter excepțional și se aplică atunci când personalitatea infractorului face necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul. Contrar prevederilor art. 75 alin. (2) Cod penal, instanța de fond nu și-a executat obligația de a motiva caracterul excepțional la aplicare a pedepsei cu închisoare în privința lui Cașu Petru.

Consideră că, la individualizarea pedepsei aplicate inculpatului nu s-a ținut cont nici de faptul că, inculpatul este o persoană care la momentul respectiv nu avea vârsta de 21 de ani.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 12 mai 2021, apelul avocatului Dumneanu Radu în interesele inculpatului a fost respins ca nefondat, cu menținerea fără modificări a sentinței contestate.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, examinând probatorul, a considerat dovedită vina inculpatului de comiterea furtului, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită de un grup criminal organizat

cu cauzarea de daune în proporții considerabile. Iar verificând probele administrate prin prisma prevederilor art. 95 Cod de procedură penală, le-a apreciat ca fiind pertinente concludente și utile, ori în ședință nu s-au stabilit circumstanțe care să indice la admiterea a careva încălcări esențiale, ce ar determina neadmiterea lor.

În contextul art. 76, Cod penal în calitate de circumstanță atenuantă în privința inculpatului, instanța de fond a menționat căința sinceră, iar circumstanțe care ar agrava răspunderea penală conform art. 77 Cod penal, a fost stabilită săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului s-a ținut cont de prevederile art. 6, 7, 16, 61, 75, 76, 77, 78 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite care se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave și grave, de faptul că infracțiunea a fost săvârșită din intenție, de personalitatea inculpatului care anterior a fost condamnat pentru diferite infracțiuni fapt confirmat prin revendicare anexată la dosar, inclusiv similare, nu se află la evidență la medicul psihiatru, dar se află la evidența medicului narcolog.

Instanța de apel, efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul lui în viața socială, precum și cel din înainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate, a considerat că în coraport cu fapta comisă, urmările prejudiciabile ale faptei și personalitatea inculpatului, a constatat că corijarea și reeducarea acestuia este posibilă doar cu aplicarea unei pedepse în formă de închisoare pe termen de 1 an și 6 luni, fără amendă pentru fiecare episod, iar în conformitate cu art. 84 alin. (1) Cod penal, s-a stabilit pedeapsa cu închisoare pe termen de 4 ani. În baza art. 90¹ alin. (1), (3) Cod penal s-a stabilit pedeapsa de 2 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Prin urmare, această pedeapsă este echitabilă și suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiunile comise de către inculpat, iar pedeapsă stabilită inculpatului este aptă de a îndeplini funcțiile și de a realiza scopul în contextul gradului de pericol social al faptelor comise de inculpat, cât și personalitatea acestuia.

Instanța de fond justificat a conchis că o pedeapsă privativă de libertate este echitabilă la caz, care va atinge scopul legii penale de restabilire a echității sociale, corectare a condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane, or, inculpatul a comis trei infracțiuni cu intenție, deși acesta nu este la prima sa abatere de la lege, fapt ce denotă că, cele comise nu constituie un incident în biografia acestuia.

Instanța de apel nu a admis solicitarea avocatului privind aplicarea unei pedepse în temeiul art. 90 Cod penal în privința inculpatului or, acesta nu este la prima sa abatere de la lege, el anterior a comis alte infracțiuni, inclusiv similare, fiind condamnat la pedepse mai blânde, însă toate acestea au fost ignorate de inculpat, care ulterior a comis din nou infracțiuni de furt.

Faptul că Cașu Petru a recunoscut vinovăția, nu constituie temei exclusiv pentru aplicarea unei pedepse mai blânde decât cea fixată de prima instanță, or, această circumstanță a fost luată în considerație de către instanța de fond la individualizarea pedepsei aplicate inculpatului de rând cu altele enunțate și grație cărora a beneficiat de reducerea pedepsei.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul Roșca Veaceslav în interesele inculpatului și cu inculpatul au înaintat recurs și recurs suplimentar împotriva deciziei instanței de apel.

6.1 Avocatul Roșca Veaceslav în comun cu inculpatul, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 7), 8) și 12) Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei, cu remiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel.

În motivare recurenței indică:

- Cașu Petru nu a recunoscut în totalitate faptele reținute în rechizitoriu, iar în astfel de împrejurări examinarea dosarului urma să fie petrecută în ordinea generală;

- formulând solicitarea de a judeca cauza în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, inculpatul renunță neechivoc la dreptul de a interoga martori în fața instanței, scop urmărit de alți participanți, pentru a nu fi audiați martorii, fapt care în realitate s-a soldat cu urmări grave pentru recurent;

- solicitarea avocatului Dumneanu Radu de a examina cauza în procedura simplificată a fost o acțiune incorectă în raport cu Cașu Petru.

6.2 Avocatul Roșca Veaceslav a înaintat recurs suplimentar, prin care a indicat că la judecarea cauzei în instanța de apel a participat avocatul Roșca Veaceslav, însă apelul împotriva sentinței a fost declarat de avocatul Dumneanu Radu. În cadrul ședinței de judecată din 12 mai 2021 a participat avocatul Roșca Veaceslav, însă acest fapt nu a fost menționat în decizia supusă recursului, precum și argumentele invocate de avocat.

Prin urmare, instanța de judecată nu s-a expus pe motivele invocate în apelul avocatului Dumneanu Radu și pe motivele invocate în cadrul ședinței din 12 mai 2021 de către avocatul Roșca Veaceslav.

Instanța de apel nu a respectat procedura la aplicare a art. 364¹ Cod de procedură penală, pe motiv că textul declarației nu a fost executat de Cașu Petru dar, de către o altă persoană. La fel, instanța de apel nu a respectat termenul rezonabil, manifestat prin expedierea cu întârziere a deciziei integrale, fapt ce a adus la imposibilitatea formulării recursului

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului comun al avocatului și inculpatului, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare pe baza materialului din dosar și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

8.1 Avocatul în comun cu inculpatul prin recursul ordinar a indicat la prezenta erorilor de drept prevăzute de pct. 6) – *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței*, pct. 7) – *instanța a admis o cale de atac neprevăzută de lege sau apelul a fost introdus tardiv*, pct. 8) – *nu au fost întrunite elementele infracțiunii și* pct. 12) – *faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită* a alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

Temeiul invocat de recurenți, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmarea în urma cercetării materialelor cauzei, dat fiind faptul că, instanța de apel, la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și prin decizia adoptată corect a menținut sentința atacată.

Totodată, Colegiul penal statuează că critica aprecierii probelor, care la caz comportă o solicitare de reapreciere a acestora, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și astfel nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării ca fiind ilegală hotărârea contestată, deoarece instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială și competența instanțelor respective.

Din aceste considerente, nu se examinează criticile referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente faptice, ci doar se verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțele de fond, corectitudinea dispunerii condamnării inculpatului conform învinuirii incriminate, astfel că, reaprecierea probelor, în modul propus de apărare, nu se încadrează în prevederile art. 427 Cod de procedură penală, iar o altă opinie asupra probelor, verificate și apreciate de instanța de apel, prin continuarea judecării cauzei în fond, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei, întrucât instanța de apel corect a coordonat procesul de examinare a probelor, or, la caz nu a fost stabilită discrepanța dintre conținutul mijloacelor de probă și aprecierile primei instanțe.

De asemenea, Colegiul penal respinge argumentul ce invocă prevederile art. 427 alin. (1) pct. 7) Cod de procedură penală, întrucât instanța de apel întemeiat și-a motivat decizia statuând asupra repunerii în termen a cererii de apel declarate de către avocatul Dumneanu Radu în numele inculpatului or, simpla indicare a temeiului nu impune instanța de recurs să intervină în decizia contestată.

Referitor la temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, invocat de avocat în recursul său, Colegiul penal menționează că, sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii” se înțelege acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea). La fel, sintagma dată nu coincide cu materialele cauzei care a fost examinată prin procedura simplificată

prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală.

De asemenea, supunând analizei subsidiare actele cauzei, se constată că nici eroarea de drept semnalată de recurenți și stipulată în pct. 12) din alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care prevede situația *când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*, cu certitudine nu a fost admisă de instanța de apel. La trasarea acestei concluzii, instanța de recurs are ca bază argumentele temeinice și pertinente expuse în textul deciziei recurate la **pct. 4-5**.

Deși se invocă că inculpatul nu este vinovat de săvârșirea infracțiunilor incriminate, Colegiul consideră că instanța de apel întemeiat a conchis că afirmațiile respective nu generează casarea și rejudecarea cauzei în instanța de apel precum s-a solicitat în recurs, or în cursul judecării cauzei în apel și în fond au fost prezentate probe care au înlăturat orice dubiu și au demonstrat cu certitudine vinovăția inculpatului în cele imputate.

Esența recursului declarat constă în invocarea unei pretinse ilegalități la aplicarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, însă aceste argumentele nu și-au găsit confirmare, deoarece din materialele cauzei nu s-a constatat existența unor încălcări procedurale în aspectul invocat, mai mult astfel de întrebări nu au fost abordate în apel.

Conform cererii din 12.11.2020, inculpatul prin înscris autentic a recunoscut acțiunile incriminate și a acceptat examinarea cauzei în procedura simplificată cu probele anexate la dosar (vol-III, f.d. 27). Instanța de fond nu a găsit temei ce ar fi împiedicat judecarea cauzei în procedura simplificată, așa cum au fost îndeplinite etapele de procedură în scris și confirmate verbal.

Conform procesului - verbal din 12.11.2020, a fost prezentată cererea inculpatului la aplicarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, pe care atât inculpatul cât și apărătorul (inculpatul a dat acordul ca avocatul Radu Dumneanu să-i apere interesele) au susținut integral cererea. De asemenea, în cadrul acestei ședințe inculpatul verbal a recunoscut vina în comiterea infracțiunii imputate și era conștient de consecințele aplicării prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală (vol-III, f.d. 34-35). Mai mult, recurenții nu s-a folosit de dreptul legal de a face obiecții față de procesului- verbal în cadrul instanței de fond și instanței de apel.

În temeiul explicațiilor date de Plenului Curții Supreme de Justiție în hotărârea sa nr. 13 din 16.12.2013 „Cu privire la aplicarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală de către instanțele judecătorești”, pct. 13 alin. (3) în care se stipulează că: „*Din momentul pronunțării încheierii, inculpatul și apărătorul lui nu mai pot renunța pe parcursul procesului penal asupra opțiunii sale de a fi judecată cauza potrivit procedurii simplificate*”. Astfel, instanța de apel corect a respins solicitarea inculpatului de renunțare la procedura simplificată.

La etapa judecării recursului, Colegiul nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele inferioare, acestea fiind atributul exclusiv al instanțelor de fond și de apel.

La caz este relevantă și jurisprudența constantă a Curții Europene, prin care s-a

statuat cu titlul de principiu că instanțele judecătorești trebuie să-și motiveze deciziile în temeiul art. 6§1 al Convenției (a se vedea în acest sens cauza Ruiz Torija vs. Spain, 9 decembrie 1994, §29). Totuși, instanțele nu sunt obligate să ofere un răspuns detaliat la fiecare argument al părților, mai cu seamă dacă el este invocat în mod repetat, iar extinderea la care se aplică această obligație de a prezenta motive poate să varieze în dependență de caracterul deciziei și circumstanțele cauzei. Or, în opinia Curții, în cazul în care instanța supremă refuză să admită o cauză din motivul că nu sunt întrunite temeiurile legale pentru această cauză, o motivare foarte succintă poate satisface cerințele art. 6 din Convenție. (a se vedea în acest sens cauza Bachowski v. Polonia din 02.11.2010).

8.2 Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că recursul este declarat peste termen.*

Din actele cauzei se constată că inculpatul a depus recursul suplimentar ordinar la data de **26.11.2021**.

Una din cerințele obligatorii la depunerea recursului ordinar se referă la respectarea termenului de declarare a acestuia de către titularii cererii respective. În corespundere cu prevederile art. 422 Cod de procedură penală, termenul de declarare a recursului este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei instanței de apel. Ca atare, termenul de recurs are caracter imperativ, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac, iar recursul declarat după expirarea termenului se consideră ca tardiv, deoarece legea procesual-penală nu prevede posibilitatea de repunere în termen a recursului.

În același context se relevă că, potrivit dispozițiilor art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală: „*în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.*”

Din actele cauzei se constată că apărătorul Roșca Veaceslav cunoaște de termenul de depunerea a recursului ordinar, or recursul ordinar din 28 iulie 2021 la depus în termen. Mai mult, inculpatul nu a solicitat repunerea în termen a recursului suplimentar din 26 noiembrie 2021 și nu a indicat motivul depunerii recursului după expirarea termenului de atac.

Pe cale de consecință, având în vedere cele consemnate supra, Colegiul reține că, în cauza diferită judecătii, termenul de declarare a recursului suplimentar a fost omis de către recurent, respectiv argumentele aduse de acesta în cererea de recurs nu vor fi preluate pentru examinare, el fiind decăzut de dreptul de a exercita această cale de atac.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide, că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, de aceea recursul ordinar urmează a fi declarat

inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat, iar recursul suplimentar ca fiind declarat peste termen.

9. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 2), 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursurilor declarate împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 mai 2021, în cauza penală privindu-l pe CAȘU Petru XXXXX, de avocatul Roșca Veaceslav în comun cu inculpatul din 28 iulie 2021 ca fiind vădit neîntemeiat și de avocatul Roșca Veaceslav din 26 noiembrie 2021 ca fiind declarat peste termen.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 20 ianuarie 2022.

Președinte

Nadejda TOMA

Judecător

Liliana CATAN

Judecător

Ion GUZUN